

زنده باد انقلاب اکتبر

به مناسبت سالگرد انقلاب اکتبر

انقلاب اکتبر در سال ۱۹۱۷ در روسیه ناقوس مرگ نظام سرمایه داری را کوبید. با پیروزی انقلاب اکتبر، طبقه کارگر در روسیه قدرت دولتی را بدست گرفت تا نظام سرمایه داری را واژگون سازد. اگر چه طیقه کارگر به این هدف خود در روسیه دست نیافت. اما قدرت گیری طبقه کارگر در یک کشور، تاثیرات شگرف جهانی به جای گذاشت که زندگی توده مردم در قرن ۲۰ را رقم زد.

با پیروزی انقلاب اکتبر و قدرت گیری حزب طبقه کارگر، حزب بلشویک در روسیه، مردم جهان شاهد برقراری حقوق و آزادیهایی در کشور عقب مانده روسیه شدند که نه تنها در آنزمان در هیچ کشور سرمایه داری وجود نداشت، بلکه هنوز هم حتی بخشی از آن حقوق در هیچ کدام از پیشرفته ترین کشورهای سرمایه داری وجود ندارد.

انقلاب اکتبر بشارت دهنده دخالت مستقیم مردم در سرنوشت خویش بود. هدف انقلاب اکتبر نابودی دستگاه بوروکراسی دولت و برقراری نظام شورایی بود. به هر درجه ای که انقلاب اکتبر در این هدف خود پیش روی نمود، به مردم جهان نشان داد که راه دخالت در سرنوشت خویش و پایان دادن به دستگاهی در بالای سرمردم، برقراری دموکراسی مستقیم شورایی است. این هدف انقلاب اکتبر و تلاش انقلاب اکتبر در دستیابی به این

بقیه در صفحه ۳

گوشه هائی از فعالیتهای حزب کمونیست کارگری عراق

تهیه و تنظیم: علی عبدالی

- مقابله با بمب گذاری تروریست های اسلامی
- سیمینار اتحادیه شورا و سندیکاهای کارگران بصره
- شرکت شوراها و سندیکاهای کارگری در کنفرانس ILO
- دیدار و شرکت در اجتماعات در ژاپن
- هفته پشتیبانی از زنان عراق در نروژ
- برگزاری هفتمین کنفرانس سالانه تشکیلات کانادا حزب

صفحه ۴

کمونیست

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

شماره ۱۰ - ۱۵ آبان ۱۳۸۳ - ۵ نوامبر ۲۰۰۴

www.hekmatist.com

سردیب: کورش مدرسی

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

Worker-communist Party of Iran -
Hekmatist

منصور حکمت

آیا هنوز
میشود به لینین
اتکا کرد؟
آیا لینین اسم
هنوز
موضوعیت
دارد؟

آیا ایران کشور چند ملیتی

است؟

یک انتخابات،
یک قتل، چند
بمب و تعدادی
فتوا

مردم آمریکا
انتخابی
نداشتند
کورش مدرسی

انتخابات آمریکا، بعد از
خرج دو بیلیون دلار توسط
دو کاندید برای دادن حق

بقیه در صفحه ۲

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

ملیت نیست. مبنای فلسفی حکومت فقط بیتواند انسان را باشد و اتحاد داوطلبانه آدمهایی که آنچه میخواهند زندگی کنند، مینما شهروندی است. در نتیجه اگر فرض کنیم که حکومتها قرار نیست ملی باشند و ناسیونالیستی، آنوقت معلوم نیست چرا ستم ملی باشد به تشكیل کشورهای مختلفی منجر بشود.

یک نمونه دیگر راجع به مساله ملی...

اگر ناسیونالیستها همت کنند و چنان مسائل ملی را باز بزنند و چنان فجایع ملی بوجود بیاورند که دیگر خوش صلح و صفا ایجاد کرد، بله مجبوریم بعنوان یک راه حل تاخت از جدایی مردم عرف بزیم و به رفاندوهمایی قائل باشیم که اجازه بدهد که ملتی که به آن خیلی ظلم شده و دیگر خوش بینی اش را نسبت به اتحاد داوطلبانه از دست داده، اگر میخواهد جدا بشود. به این اعتبار من میپذیرم. در مورد رسماً میخواهند در ایران باقیه شهروندان بمانند؛ ولی این رفاندوم را شما میگویدیم باشد در مورد گیلان هم گذاشت؟ من ایطور فکر نمیکنم! هر چقدر هم ممکن است به مردم گیلان ستم را شده باشند، مساله ملی که در آن خون بیا شده باشد، بدینی و دل چرکینی بوجود آمده باشد، غم پشت سرش نهفته باشد، خشم انبار شده باشد، چنین مساله ای در مورد مردم گلک نداریم: هر وقت چنین مساله ای را برایمان ساختند، آنوقت مجبوریم با همین نسخه پریون سragash. ولی ما به استقبال تعزیه آدمهای نمیرویم، به استقبال جدا کردن انسانها از هم دیگر نمیرویم، به استقبال تقسیم آنها به کشورهای شش در چهار که در هر کدامش قوی مزدگی میکند نمیرویم. بر عکس جهان باید مرزهایش را ببردارد، باید آدمهای با هم زندگی کنند، به هر زبانی میخواهند حرف بزنند، به هر زبانی میخواهند بنویستند و هر کدامش را در مرآوات اداری مؤثرتر است بکار ببرند.

من شخصاً نه ناسیونالیستم و نه به هیچ ناسیونالیستی میخواهیم او انس بدهم.

جلسه در پالتاک، ۲۷ نوامبر ۲۰۰۱

”باسک“ میدانم و... دارد یک انتخاب سیاسی میکند و دارد رنگ ایدئولوژی خودش را به آن جامعه میزند. ایران ممکن است چند ملیتی باشد یا نباشد، بستگی به این دارد که ایدئولوژی رسمی در آن کشور و تبیین رسمی از آن کشور را کسانی مینویسند که قولات قومی برای شان برخستگی دارد یا نه؟ اگه من باشم میگویم نه فقط ایران، بلکه هیچ جا، کشورهای جهان چند ملیتی نیستند. آدمها با زبانهای مختلف با هم حرف میزنند، اینکه به آنها بگوییم ملت، حاصل جنبش ناسیونالیستی در این کشورهاست. در دوره‌های این آدمها به خودشان نگفته‌اند ملت. بعد همین ملتهای موجود ممکن است به چند ملیت دیگر تقسیم شوند. این یک رویداد سیاسی ایدئولوژیستی و تکامل‌گرایانه و مساله را ربط میدهد به دست بردن حزب کمونیستی به قدرت سیاسی، با این عنوان فکر میکند مردم این جلوی حزب داشته است. لینین کسی است که مارکسیسم را از دیدگاههای اولوسیونیستی و تکامل‌گرایانه و این که دنیا منتظر بی‌ماند تا سوسیالیسم یک وقتی خودش در تاریخ سبز بشود، نجات داد و تبدیلش کرد به کار انسان زنده و تلاش سیاسی ادمهای زنده. نقش لینین این بود که این موقعیت را شناخت و دست برد برای قدرت، اگر این که موضع را با خشنودی و یا تاخته‌نشودی عده‌ای از حزب کمونیست کارگری ربط داشد، نهین که این را از معنی واقعی اش گرفته‌اید و مانند آنکه این گرفته‌اید و موضع را با خشنودی و یا تاخته‌نشودی عده‌ای از حزب کمونیست کارگری میکند، تضمین کرد که بخش بزرگی از مردم آمریکا چیزی برای انتخاب در مقابل خود نیابند و حرج پوش و شارون و بن لادن سرکارشان مانند.

آیا ستم ملی وجود دارد؟ حتماً وجود دارد، برای اینکه ناسیونالیسم وجود دارد و ناسیونالیسم تخصص این است که ملت را تبدیل کند. کمونیسم موضع است برو برا برای قدرت، که بتواند این انتخاب را به جامعه و طبقه کارگر بدهد که با سوسیالیسم از تحول انقلابی بیرون برود. به هر حال روش لینین مُرمیّت دارد و مبرمیت بیشتری ملی وجود دارد.

ولی ستم ملی را باید رفع کرد، پاسخ ستم ملی، کشور دادن به مردم نیست. هر کس بیاد و به شما بگه حسن آقا دارند پشت سر من جوک درست میکنند، شما به من یک کشور به دیده، شما از او قبول نمیکنید. ستم ملی جوابش رفع ستم ملی است. همانطور که ستم جنسی جوابش رفع ستم جنسی است و ستم نژادی جوابش رفع ستم نژادی و کشور دادن به قربانیانش نیست. این را ناسیونالیستها در دو سه قرن اخیر در جهان باب کرده‌اند که ملت مبنای حکومت است. به نظر من ملت مبنای حکومت نیست، مبنای فلسفی حکومت

منصور حکمت

آیا هنوز میشود به لینین اتفاک کرد؟ آیا لینینس

هنوز موضوعیت دارد؟

منصور حکمت: بینید، لینین تا آنجا که در مورد شرایط تاریخی یک کشور با تاریخ مشخص حرف میزند و احکامی که صادر میکند، لزوماً قابل تعیین نیست. ولی من لینین را بعنوان کسی که ایده انقلاب کمونیستی و ایده امکان بذیری سوسیالیسم را مطرح میکند، و مساله را ربط میدهد به دست بردن

حزب کمونیستی به قدرت سیاسی، با این عنوان فکر میکند مردم این جلوی حزب داشته است. لینین کسی است که مارکسیسم را از دیدگاههای اولوسیونیستی و تکامل‌گرایانه و این که دنیا منتظر بی‌ماند تا سوسیالیسم یک وقتی خودش در تاریخ سبز بشود، نجات داد و تبدیلش کرد به کار انسان زنده و تلاش سیاسی ادمهای زنده. نقش لینین این بود که این موقعیت را شناخت و دست برد برای قدرت، اگر این که موضع را با خشنودی و یا تاخته‌نشودی عده‌ای از حزب کمونیست کارگری ربط داشد، نهین که این را از معنی واقعی اش گرفته‌اید و مانند آنکه این گرفته‌اید و موضع را با خشنودی و یا تاخته‌نشودی عده‌ای از حزب کمونیست کارگری میکند، تضمین کرد که بخش بزرگی از مردم آمریکا چیزی برای انتخاب در مقابل خود نیابند و حرج پوش و شارون و بن لادن سرکارشان مانند.

اما یک صدای دیگر، یک نت دیگر از کل منطقه قابل شنیدن است. این صدای حزب توی همین دوره سعی میکند که این نقش را بازی کند و موضع است بازی کند. کمونیسم موضع است برو برا برای قدرت، که بتواند این انتخاب را به جامعه و طبقه کارگر بدهد که با سوسیالیسم از تحول انقلابی بیرون برود. به هر حال روش لینین مُرمیّت دارد و مبرمیت بیشتری ملی وجود دارد.

آیا ایران کشور چند ملیتی است؟

منصور حکمت: اطلاق چند ملیتی به یک کشور یا یک جامعه که انتخاب سیاسی است، کما اینکه اگر بپرسند آیا ایران یک جامعه اسلامی است، من میگویم نه، یکی میگوید اره. به نظر من ملت و ملیتیت موقوله ای است سیاسی، مقوله ای است ایدئولوژیکی. کسی که تصمیم میگیرد برای مثال یک انسان را با قومیت شعریف کند و بگوید من این را ”آذری“ میدانم، این را ”پشتو“ میدانم، این را ”ایگو“ میدانم، این را

معیارهای انسانی، بخش اعظم بشریت متمدن به یک

بلاتکلیفی دردانک کشیده است. رسانه های نوکر این توحش اسلامی را مقاومت و فرهنگ مردم در کشورهای همانهای که چند ساعت بعد اسلام زده مینمایانند، و انسانهای بسیاری را در مقابل این سوال قرار میگیرد آیا چیزی برای دفاع وجود دارد؟ کاری میشود کرد؟ این سوالی است که تروریسم آمریکا و هم تروریسم اسلامی هردو تلاش میکنند که پاسخ منفی بگیرد.

انتخاب برای تغییر سیاست در میان نبود. جان کری و جرج بوش سیاستشان حتی برای متخصصین هم قابل تفکیک نبود. انتخابات جزوی از مراسم قانع کردن مردم به این است که انتخابی در میان نوین آمریکا، دو کاندید هم سیاست در مقابل مردم آمریکا قرار داده شدند. اما پیام بن لادن، قتل تتو و ان گوگ در هلند، فتوای اجبار ”ازدواج“ دختران ده ساله به نجات داد و تبدیلش کرد به علی جرج بوش و تونی بلر را ننگ میدانستند نشان دهند که انتخابی در میان نبست. و موفق شدند. نزدیک به نیمی از کسانی که مینتوانستند رای بدنهند، در این انتخابات‌ها دنیای دمکراسی، انتخابی نداشتند، ترجیح دادند که در منزل بمانند.

آنها هم که در انتخابات شرکت کردند یا بین تروریسم آمریکا و تروریسم اسلامی با دادن رای به جرج بوش نوع وطنیش را انتخاب کردند یا فکر میکردند که این انتخاب بسیاری دادند که این را از این نتیجه ایجاد کردند، نهین که این انتخابات آنها هم که در انتخابات شرکت کردند یا بین تروریسم آمریکا و تروریسم اسلامی با دادن رای به جرج بوش نوع وطنیش را انتخاب کردند یا بیرونیزی سمبیلیک امید یک پیروزی میکردند که بر جرج بوش میتواند اکثربه مردم معارض آمریکا را به پای صندوق های رای بکشاند.

نتیجه انتخابات آمریکا تنها محصول تلاش های جناح راست آمریکا و همسانی سیاست های دو کاندید نبود. این پیروزی بعلاوه محصول تلاش های اسلام سیاسی هم هست. ارتقای، ارتقای، راه را به میدان می آورد. همان منطقی که تروریسم آمریکا قلاuded از گردن اسلام سیاسی باز میکند، تروریسم اسلامی حکمت را انتخاب خواهد کرد. قدرتمند شدن ما در ایران و قدرتمند شدن حزب کمونیست کارگری قلاuded از گردن اسلام سیاسی باز میکند، تروریسم اسلامی حکمت را انتخاب خواهد کرد. قلاuded راه را در مقابل جهان باز میکند. سربریدن های اسلامی و بمب گذاری های روزمره در عراق، توحش اسلامی در سراسر جهان علیه زنان، جوانان و هر شائبه ای از استانداردها و

یعنی حزب کمونیست کارگری و سازمان آزادی زن و تشکلهای توده ای و کارگری پرداختند. این دیدار مورد علاقه و پشتیبانی مراکز و گروههای چپ قرار گرفته و باعث تحکیم حمایت سازمانهای چپ ژاپن شد.

هفته پشتیبانی از زنان عراق در نروژ

به ابتکار رفیق مؤذیز، نماینده سازمان آزادی زن در نروژ با همکاری کمیته نروژ حزب کمونیست کارگری عراق، هفته پشتیبانی از زنان عراق از روز ۲۷ اکتبر اعلام گردید. در این همایش ضمن برگزار کردن چند سیمینار از جانب یتار محمد رئیس سازمان آزادی زن و هلاله رافع نماینده سازمان در سوئد، چندین ملاقات و دیدار موثر با سازمانهای غیر دولتی و مطبوعات نروژ نیز ترتیب داده شد.

هفتمین کنفرانس سالانه حزب - تشکیلات کانادا با موفقیت برگزار شد!

تشکیلات حزب کمونیست کارگری عراق در کانادا کنفرانس سالانه خود را در روزهای ۲۳ و ۲۴ اکتبر در شهر تورنتو برگزار کرد. در این کنفرانس رفیق سمیر عادل رئیس هیات دیباران حزب کمونیست کارگری عراق شرکت داشت. اعضا و نمایندگان منتخب تشکیلاتهای حزب از شهرهای هاملتون، ونکوور و اتاوا در کنفرانس حضور بهم رساندند. اضافه بر آن تعدادی چشمگیر بعنوان مهمان در کنفرانس شرکت داشتند که جمعی از میان آنان خواهان پذیرفتن عضویت در حزب شدند.

کنفرانس پس از دو روز بحث و تصمیم گیریهای لازم در خاتمه با انتخاب یک کمیته ۲۰ نفره با موفقیت به کار خود پایان داد.

بقیه از صفحه ۴
گوشه ای از

کار این کنفرانس صرفاً به بحث و بررسی قانون کار در عراق اختصاص داشت و هیئت مذبور ضمن انتقاد از قانون

که مدتی قبل پیشنهاد شده بود، طرح قانون کاری را که چند ماه قبل در اولین کنگره خود به تصویب رسانده بود، تقدیم کنفرانس نمود.

رفیق فلاخ علوان کادر حزب و سرپرست هیئت، در سخنرانی خود به شرایط مشقت بار کار کارگران در عراق چه در زمان صدام و چه در موقعیت فعلی اشاره نمود و روی حقوق پایه ای کارگران تأکید نمود و در همین راستا به نقد شدید قرار شماره ۱۶ دولت موقت پرداخت که در آن یک اتحادیه دولتی بعنوان نماینده کارگران انتصاب شده و برگایت رسمی از دولت عراق به آی ال او که با شماره ۲۳۴۸ به ثبت رسیده تأکید گذاشت.

ژاپن - دیدار و شرکت در اجتماعات

هیئت مشترک حزب کمونیست کارگری عراق و سازمان آزادی زن بدنبال دعوی از جانب سوسیالیستی ژاپن از این کشور دیدار کردند. رفاقت سمیر عادل و سمر عزیزی جزو این هیئت بودند. این هیات در فاصله روزهای ۹ تا ۱۵ اکتبر در ژاپن با در شهرهای توکیو، اوساکا، هیروشیما، و جیما در تجمعات مختلف و همچنین چند کنفرانس با شرکت رسانه های بزرگ ژاپنی شرکت کردند.

این هیئت در جلسات و کنفرانسها به تشریح اوضاع فعلی عراق پرداخته و نقش طرفهای ارتجاعی تروریستی را در زندگی مردم عراق بر شمرده و نیز به بحث در باره نیروی سوم صحنه سیاسی جامعه عراق

امروز جهان با میلیونها کودک گرسنه و خیابانی، با میلیونها بیکار، با جنگ و بی خانمانی، با تفرقه های قومی و مذهبی که بورژوازی هر روز میافریند، با ستمکشی زن و با حقوقی بی حد و حصر زن در اکثر نقاط جهان و با وجود آپارتاید جنسی برعلیه زن در خاورمیانه به یک انقلاب اکتبر میتوان به دستگاه آدمکشی و ترور مذهب، به دستگاه تحریمی و خرافه آن و به کل این مafیای مذهب خاتمه نیازمند است.

هدف پایه ای انقلاب اکتبر بر چیدن مالکیت و نابودی استثمار انسان از انسان و برقراری آزادی و برابری همه انسانها بود. هیچ چیزی در گرامیداشت انقلاب اکتبر از زن پایان نیافرید. قوانین و آزادیهای در زمینه حقوق زنان که انقلاب اکتبر آن را برقرار ساخت هنوز در اکثر پاپلاری و اتفاق کشورهای سرمیمه داری وجود ندارد. ارتجاع سرمایه داری هر روز به فرودستی زن پایان میداد. قوانین و آزادیهای در زمینه کارگری ایران - حکمتیست خاطره انقلاب اکتبر به فعال میشاعی مذهب و به دخالت مذهب در زندگی مردم روسیه پایان داد. تبلیغات بورژوازی جهانی در باره سرکوبگری بشویکها و انقلابیون اکتبر بر علیه مذهب، فقط به خاطر همین کوتاه کردن دست مذهب از زندگی مردم و جدایی کامل دولت از مذهب و آموزش و پرورش در روسیه بوده است. کینه و نفترت بورژوازی جهانی به همراه دستگاه مذهبشان از انقلاب اکتبر وصف ناپذیر است. بورژوازی فرهنگیش در جهان امروز به این ستم شدت میبخشد. برای پایان دادن به ستمکشی زن در جهان امروز نیز به یک انقلاب اکتبر نیازمندیم.

انقلاب اکتبر، انقلابی بر علیه فقر، جنگ، ستم ملی، تفرقه های قومی و مذهبی و تمامی عوارض جامعه سرمایه داری بود.

به حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست پیوندید!

بقیه از صفحه ۱

هدف، جنبشی شورایی را در سطح جهان در آن زمان دامن زد که تا دهه ها پس از انقلاب اکتبر، جنبش کارگری و هر حرکت آزادیخواهانه در جهان نشان قوی از این جنبش داشت. اگرچه انقلاب اکتبر به هدف خود یعنی برقراری نظام شورایی در روسیه دست نیافت، اما همان جوانه های یک نظام شورایی در روسیه، تاثیرات شگرف خود را بر خواسته های مطالباتی مردم جهان برای دستیابی به آزادی و برابری به جا گذاشت. انقلاب اکتبر به فعال میشاعی مذهب و به دخالت مذهب در زندگی مردم روسیه پایان داد. تبلیغات بورژوازی جهانی در باره سرکوبگری بشویکها و انقلابیون اکتبر بر علیه مذهب، فقط به خاطر همین کوتاه کردن دست مذهب از زندگی مردم و جدایی کامل دولت از مذهب و آموزش و پرورش در روسیه بوده است. کینه و نفترت بورژوازی جهانی به همراه دستگاه مذهبشان از انقلاب اکتبر وصف ناپذیر است. بورژوازی فرهنگیش در جهان امروز به این ستم شدت میبخشد. برای پایان دادن به ستمکشی زن در جهان امروز نیز به یک انقلاب اکتبر نیازمندیم.

امروز که جنبش اسلامی در جهان اکتیو شده است و با بربریت و ترویسمش، زندگی خود میپیچد.

”کمیته تشکیلات کل کشور“ تشکیل شد

کمیته تشکیلات کل کشور با هدف سازماندهی و هدایت عرصه های مختلف فعالیت حزب در شهرهای ایران، بجز کردستان، که کمیته ویژه خود را دارد، تشکیل شد. اعضای کمیته تشکیلات کل کشور عبارتند از:

مصطفی رشیدی، مهرنوش موسوی، خالد حاج محمدی، فواد عبداللهی، ثریا شهابی، رحمن حسین زاده، محمود قروینی، حسین مرادیگی، ابرج فرزاد، صالح سرداری، محمد فتاحی، عبدالله دارابی، جمال کمانگر. کمونیست، در شماره های آتی با دبیر کمیته کل کشور در مورد برنامه کار این کمیته گفتگو خواهد داشت.

سخنرانی در پالتاک

کورش مدرسی

لیدر حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

* اوضاع سیاسی ایران

* حزب کمونیست کارگری - حکمتیست: اولویت ها

* در دفاع از ضرورت فعالیت بنام کومه له کمونیست

(در رابطه فشار جدید ناسیونالیسم کرد به کومه له)

یکشنبه ۷ نوامبر ساعت ۹ تا ۱۱ شب بوقت اروپای مرکزی

(۸ تا ۱۰ شب به وقت لندن)

گروه: By Language/ Nationality / other

اتاق: ایران با حکمتیست

منتشر شد!

اکتبر شماره ۱۰

رادیو پرتو

پخش اینترنتی برنامه ها

www.radiopartow.com

بزودی روی طول موج کوتاه شروع بکار خواهد کرد!

توجه!

کمونیست جمعه ها در چهار صفحه منتشر میشود!

کمونیست را وسیعاً تکثیر و پخش کنید!

گوشه هائی از فعالیتهای حزب کمونیست کارگری عراق

تهیه و تنظیم: علی عبدالی

* بغداد - مقابله با بمب گذاری تروریست های اسلامی

برگزاری سیمیناری کرد که در آن تعداد زیادی از فعالین و رهبران کارگری بصره شرکت نمودند. در این سیمینار عده چشمگیری از شخصیتها و رهبران کارگری مراکز مختلف کار از جمله: صنعت نفت، پتروشیمی، بنادر، حمل و نقل، برق، ساختمان سازی، مکانیکی، تولیدات مواد غذائی، کشاورزی و سیلو حضور یافتند.

محور اصلی سیمینار حول مباحثی مانند نقش کارگران در احیای مدنیت، اتحاد کارگران و چگونگی ایجاد تشکلها کارگری بود. رفیق علی عباس هدایت سیمینار را بر عهده داشت و رفیق فلاخ علوان رئیس اتحادیه شورا و سندیکاهای کارگری، بحثهای سیمینار را معرفی نمود.

شرکت اتحاد شوراهای و سندیکاهای کارگری عراق در کنفرانس ILO در شهر عمان پایتخت اردن

روزهای ۳ تا ۶ اکتبر هیئت متحدد شوراهای و سندیکاهای کارگری عراق متشکل از رفقاء فلاخ علوان سرپرست هیئت، فلاخ مگتوف مشاور قانونی هیئت، عبدالکریم عبدالساده نماینده کارگران نفت شمال، فیصل قاسم نماینده کارگران گاز شمال، هیسم علی نماینده اتحادیه بیکاران در عراق در این کنفرانس شرکت نمودند.

بقیه در صفحه ۳

* سیمینار اتحادیه شورا و سندیکاهای کارگران بصره روز ۲۲ اکتبر اتحادیه و سندیکاهای کارگران - واحد بصره اقدام به

مرگ بر جمهوری اسلامی - زنده باد جمهوری سوسیالیستی!